

Na základě exekučního titulu, podle něhož byl dlužník povinen zaplatiti vymáhajícímu věřiteli 10.000 Kč proti vydání zboží, povolil s o u d p r v é s t o l i c e exekuci k vydobytí 10.000 Kč, bez jakéhokoliv omezení. Rekursní soud vyhověl rekursu dlužníka a povolil exekuci s omezením, že vymáhající věřitel jest povinen ihned při dlužníkovu placení vydati mu z ruky do ruky zboží. D ů v o d y: Podle jasného doslovu exekučního titulu jest dlužník povinen zaplatiti 10.000 Kč jen podmínečně, což je závažné pro postup při výkonu exekuce (§ 25 druhý odstavec ex. ř., bod 24 Návodu pro výk. orgány). Ježto tedy prvý soud neprávem povolil exekuci bez jakéhokoliv omezení, bylo důvodné stížnosti vyhověti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu vymáhajícího věřitele.

D ů v o d y:

Dovolací rekurentka brání se proti dodatku, který rekursní soud, vyhověv rekursu povinného, připojil k usnesení prvního soudu o povolení exekuce, vysloviv, že se exekuce povoluje s omezením, že vymáhající věřitelka splní svůj vzájemný závazek, podle něhož jest povinna při placení vymáhané pohledávky vydati dlužníku z ruky do ruky zboží scznamenané v konsignaci ze dne 24. října 1927. Leč dovolací rekurs není opodstatněn. Jest mylným názor dovolací rekurentky, že při exekuci pro nárok, který jest závislý na vzájemném plnění vymáhajícího věřitele z ruky do ruky, nemá místa a jest nepřípustný dodatek k povolení exekuce poukazující na onen vzájemný závazek vymáhajícího věřitele. § 8 ex. ř., na který se dovolací rekurentka pro svůj názor odvolává, tím, že stanoví, že pro povolení exekuce pro nárok, ke kterému jest dlužník povinen toliko proti vzájemnému plnění vymáhajícího věřitele z ruky do ruky, není třeba průkazu o splnění neb o zajištění vzájemného plnění, řečený omezující dodatek v usnesení exekuci povolujícím nezakazuje a jest tento dodatek, jímž se jen povolení exekuce uvádí v souhlas s exekučním titulem a nahrazuje vlastně, co, jako v projednávaném případě, mělo býti obsaženo již v návrhu na povolení exekuce (§ 7 ex. ř.), přípustný. Tímto dodatkem chráněn jest dlužník, ježto pro výkonný orgán jest rozhodným povolující usnesení, proti tomu, že by plnil, aniž by byl splněn jeho nárok navzájem a tuto ochranu mu exekuční řád přiznává (§§ 25, 42 čís. 4 a 367 ex. ř.). Rekursní soud tedy, připojiv k povolení exekuce dodatek, poukazující na vzájemnou povinnost vymáhající věřitelky stanovenou v exekučním titulu k plnění z ruky do ruky, nepochybil. Pokud dovolací rekurentka opírá své opačné stanovisko o vývody Neumannova komentáře k ex. ř., jest poznamenati, že Neumann v novém svém komentáři k ex. ř. z roku 1927 své dřívější stanovisko pozměnil.

Čís. 8868.

Výpočet uhrazovací jistiny pro vložený výměnek (§ 226 ex. ř.).

Okolnost, zda jde o břemeno trvání neomezeného, či omezeného, má význam jen pro způsob, jak má býti naloženo s uhrazovací jistinou,

nemá však význam pro stanovení samé jistiny, jež se vypočte podle úrokové míry, běžné u ústavů, určených podle § 77 ex. ř. a § 152 jedn. ř., bez ohledu na to, jak kapitalisovali břemeno odhadci, jež je odhadli na určitou částku ročně.

(Rozh. ze dne 11. dubna 1929, R II 122/29.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně prodanou nemovitost přikázal soud prvního stolu ve stejném pořadí s knihovní pohledávkou vymáhajícího věřitele výměnkářům jejich doživotní bezplatné a nedílné právo výměnkářské k neztenčenému pobírání in natura potud, pokud postačí zbytek rozdělované podstaty 3360 Kč 51 h a úroky z této jistiny k úhradě peněžité hodnoty těchto výměnkářských práv 150 Kč ročně. Tato uhražovací jistina 3360 Kč 51 h, již musí vydražitel podle dražebních podmínek hotově složit, bude uložena na úrok, vydražitel musí výměnkářské dávky a povinnosti plnit in natura a bude mu z úroků uhražovací jistiny a z jistiny samé poukázáno ročně 150 Kč pozadu ke dni 6. října každého roku jako odškodné až do úmrtí obou výměnkářů nebo do vyčerpání uhražovací jistiny. Eventuelní uvolněný zbytek uhražovací jistiny bude pak zvláštním usnesením rozdělen věřitelům, kteří dnes částečně nebo úplně vycházejí na prázdno. Úroky z nejvyššího podání budou rozděleny později. **D ů v o d y :** Uhražovací jistina pro výměnu určena podle § 226 ex. ř. na 3750 Kč tak, že roční hodnota dávek, jež odhadem určena na 150 Kč, byla kapitalisována podle 4% úrokové sazby vyhlášené podle § 19 odh. řádu. Poněvadž výměna jest vložena celá na vložce čis. 202 a celá též na vložce čis. 1580, musel soud určit, že obě vložky celými zbytky musí přispěti k uhražovací jistině. **R e k u r s n í s o u d** k rekursu vymáhajícího věřitele napadené usnesení potvrdil. **D ů v o d y :** Přisvědčiti jest stěžovatelce, že podle § 226 první odstavec ex. ř. s vloženými výměnkami má býti naloženo podle předpisů § 225 ex. ř. jako s věčnými břemeny omezeného trvání, zavazujícími k opětujícím se dávkám. Uhražovací jistina, připadající na výměnkářské dávky, které nepřijdou úplně k uspokojení, rovná se podle § 226 ex. ř. jistině, které jest třeba, by z úroků byly zapravovány dávky ode dne příklepu dospívající nebo jejich peněžité hodnoty; z tohoto fondu obdrží oprávněný uspokojení, pokud fond stačí; je-li úhrada, která připadá z rozdělované podstaty na výměnek, příliš malá, by z jejích úroků dávka nebo její peněžité hodnoty úplně mohla býti zapravena, musí přibírána býti z uhražovací jistiny částka, které jest třeba, by výměnkové dávky byly odváděny nezkráceně. Jistina, která má býti uložena, vypočte se podle úrokové míry běžné podle § 77 ex. ř. a § 152 jedn. ř. ve smyslu § 19 odhadního řádu. První soudce učinil tedy úplně správně uhražovací jistinu pro výměnu podle § 226 ex. ř. na 3.750 Kč kapitalisováním roční hodnoty těchto dávek, jež určeny byly odhadem na ročních 150 Kč, podle 4% úrokové sazby, vyhlášené ve smyslu § 19 odhadního řádu. Vzhledem k tomu, že roční hodnota výměnkářských dávek odhadem určena byla ročně 150 Kč, mohla stěžovatelka předvídati, že bude zřetelem k tomu, že je s výměnou ve stejném knihovním pořadí, při

stavu věci poukázána na zbytek uhrazovací jistiny pro případ jejího uvolnění.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Dovolací rekurs jest podle § 239 ex. ř. přípustný, ale není důvodný. Stanoví sice § 226 první odstavec ex. ř., že s vloženými výměnky jest nakládati podle předpisu § 225 ex. ř. jako s věcnými břemeny »omezeného« trvání, zavazujícími k opětujícím se dávkám, o nichž má zvláštní ustanovení § 225 druhý odstavec ex. ř. Než okolnost, zda jde o břemeno trvání neomezeného či omezeného, má význam jen pro způsob, jak má býti naloženo s uhrazovací jistinou, zda se totiž vydá vydražiteli (§ 225 první odstavec ex. ř.), či zda se uloží na úrok (§ 225 druhý odstavec ex. ř.), ale nemá významu pro stanovení samé jistiny, jež se děje vždy podle druhé věty prvního odstavce § 225 ex. ř. jako samostatný úkon soudní, při čemž se jistina vypočte podle úrokové míry, běžné u ústavů, určených podle § 77 ex. ř. a § 152 jedn. ř., jak správně učinil exekuční soud. Jest proto bez významu a pro soud nezávazné, jakou částkou kapitalisovali odhadci výměnek jimi na 150 Kč ročně odhadnutý (srovnej rozh. sb. n. s. čís. 5843).

Čís. 8869.

Revírní bratrské pokladně mohou býti z nejvyššího podání za vydraženou nemovitost přikázány příspěvkové pohledávky (§ 246 čís. 3 ex. ř.) jen za předpokladu § 76, první odstavec, zákona o přímých daních osobních ze dne 25. října 1896, čís. 220 ř. zák.

Nestačí, že budovy, vzdálené od dolu, bylo užíváno jako obytného domu pro správce dolu.

(Rozh. ze dne 12. dubna 1929, R I 62/29.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně prodaný dům nepřikázal soud prvního stupně revírní bratrské pokladně v přednostním pořadí příspěvkové pohledávky. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Rekurentka domáhá se uspokojení svých příspěvkových pohledávek podle výkazu nedoplatků ze dne 31. července 1926 a mohly by jí tyto pohledávky z nejvyššího podání za dům č. p. 51 se zahradou v M. býti přikázány podle § 246 čís. 3 ex. ř. za předpokladu vytčeného v § 76 první odstavec zákona ze dne 25. října 1896, čís. 220 ř. zák., tedy jen tehdy, kdyby bylo zjištěno, že vydražená nemovitost byla výhradně nebo převážně věnována provozu hornictví na dole P. a že byla k tomuto účelu zvláště zařízena (srov. rozh. ze dne 27. listopadu 1900, čís. pres. 304, judikát čís. 150). Rekurentka, přihlašujíc své pohledávky k rozvrhu